

22 – Arabiska halvöns tillstånd före Profetens sändning

Innehåll

- Avgudadyrkan
- Stridande stammar
- Nedgrävning av flickor levande

I Guds, den Nåderikes, den Barmhärtiges namn

Må Guds frid och välsignelser vara över vår mästare Muhammad, hans familj och hans följeslagare. O Gud, lär oss det som gagnar oss, låt oss dra nytta av det Du lärt oss och ge oss mer av Din nåd, Du den Barmhärtigaste.

Vi återvänder till den väldoftande siran och dess livgivande skugga, för att ännu en gång samlas kring bordet hos denna väldige Profet, han som Gud välsignade oss med genom sitt budskap.

Han var solen som steg upp över våra liv, skingrade mörkret, lyste upp världen och väckte hjärtan till liv. O vår Herre, Dig tillhör lovet för denna gåva som tungan, hjärtat och alla lemmar är oförmögna att tacka tillräckligt för:

”Gud har sannerligen visat de troende nåd när Han sände till dem en budbärare ur deras egen krets, som läser upp Hans verser för dem, renar dem och lär dem Skriften och visdomen.”

I tidigare avsnitt stannade vi vid världens tillstånd före Muhammeds sändning ﷺ. Anledningen är att människan inte förstår ljuset förrän hon sett mörkret, inte uppskattar det goda förrän hon sett det onda, och inte värdesätter vägledning förrän hon bränts av vilsenhetens eld.

I dag fortsätter vi, med Guds vilja, att tala om **den arabiska halvöns tillstånd före Profetens sändning** – han som är hjärtats älskade, ögonens ljus och kroppens läkedom.

Halvön befann sig i ett bedrövligt skick innan islam kom. Men när Gud välsignade dem med islam, och de blev dess folk och bärare, förvandlades de till det bästa av folk och blev den främsta nation som trätt fram bland människorna.

Avgudadyrkan

Invånarna på den arabiska halvön dyrkade avgudar, offrade åt dem, sökte närhet till dem och visade dem den största vördnad.

Varje stam hade sin egen avgud – ibland hade varje hushåll en egen. Det fanns till och med hantverkare och handlare som tillverkade och sålde avgudar, och man kunde hitta ”gudar” till salu inne i själva helgedomen.

Själva Ka‘ba innehöll över **trehundra sextio avgudar**, trots att den var jordens heligaste plats.

När någon skulle resa tog han en sten, tvättade den och sade: ”Detta är min gud tills jag återvänder.”

Och om han inte kunde gå till templet hemma, formade han en gud av dadlar – och när hungern tog över åt han upp den.

Man frågade Omar ibn al-Khattab: ”Hade ni inga hjärnor i okunnighetens tid?” Han svarade: ”Vi hade hjärnor – men Gud hade undanhållit oss vägledningen.”

Än idag finns människor med briljanta hjärnor, uppfinningar och teknologi,

men deras själar är vilsna och tomma. Vad är intellekt och teknik värda om människan är avskuren från Gud – livets och ljusets källa?

Stridande stammar

Halvön bestod av stammar som ständigt låg i konflikt: fiendskap, splittring och hat dominerade.

Många var rövare – ingen kunde tryggt färdas ens tio kilometer utan att riskera att bli överfallen.

Deras livsregel var:

”Om du inte förtrycker blir du förtryckt.”

Stammarna krigade för de mest triviala orsaker. Krig kunde pågå i årtionden:

- **al-Basus-kriget** – 30 år
- **Dahis och al-Ghabra'** – 40 år, på grund av en kapplöpning mellan två hästar

De åt självdött kött, drack blod och gick runt Ka'ba nakna.

Nedgrävning av flickor levande

Kvinnan utsattes för all tänkbar förnedring. Den mest avskyvärda sedvänjan var **att begrava flickor levande**, av rädsla för fattigdom eller skam.

Gud säger:

”Döda inte era barn av rädsla för fattigdom.”

Och:

”När någon av dem får bud om en dotter mörknar hans ansikte och han kväver sin vrede.”

22 – Arabiska halvöns tillstånd före Profetens sändning

En man kunde säga till sin hustru: "Smycka flickan och klä henne fint." Modern trodde att han skulle ta henne till släktingar.

I stället tog han henne till en grop han grävt. Flickan kunde till och med borsta bort dammet från hans skägg medan han grävde. När gropen var klar sade han: "Titta ner." Och när hon lutade sig fram knuffade han ner henne och täckte henne med jord.

Sådan var deras mentalitet.

Islam kom och upphöjde kvinnan: modern, dottern, hustrun, systemen och mostern – alla fick värdighet och rättigheter.

Profeten ﷺ sade:

"Den som har en dotter, två eller fler, och behandlar dem väl och uppfostrar dem – för honom är Paradiset."

En man frågade: "Och om han har två?" Profeten svarade: "Och två." En annan sade: "Och om det är en?" Profeten sade: "Och en."

Profeten ﷺ älskade sina döttrar djupt. När Fatima kom in reste han sig, kysste henne och satte henne på sin plats. Den sista dagen i hans liv, när han inte kunde resa sig för henne, förstod hon att hans tid var inne.

Dryckenskap, hasardspel och ocker

Alkoholen flödade, och dikter skrevs om vinets njutningar. Hasardspel var utbrett och skapade hat och splittring.

Gud säger:

"Satan vill genom vin och spel skapa fiendskap och hat mellan er."

Ocker var en grundläggande del av ekonomin. De sade: "Handel är ju som ränta", och praktiserade ränta i många former.

Sexuell utsvävning och äktenskapsformer i okunnighetens tid

Otukt var utbredd i de mest avskyvärda former. A'isha beskriver fyra typer av "äktenskap" före islam:

1. Det normala äktenskapet

Som dagens – mannen friar, ger brudgåva och gifter sig.

2. Istibda' – "avel"

Mannen skickade sin hustru till en "ädel" man för att bli gravid med honom. Mannen rörde henne inte förrän hon blivit gravid.

3. Gruppäktenskap (mindre än tio män)

Alla hade relation med kvinnan. När hon födde kallade hon dem och valde vem barnet skulle tillskrivas.

4. Prostitution med "röda flaggor"

Många män gick in till kvinnan. När hon födde kallades "släktbestämmare" som avgjorde vem barnet liknade.

Profeten ﷺ avskaffade alla dessa former – kvar blev endast det rena, lagliga äktenskapet.

Mekkas situation före sändningen

Mekka var ett globalt handelscentrum. Karavanerna för vinter- och sommarresorna passerade där: varor från Kina till Jemen, och från Jemen via Mekka till Levanten.

Quraysh var de rikaste araberna och hade ledarskapet i Mekka. Staden var ett kulturellt och ekonomiskt centrum, med marknaden Okaz som ett slags internationellt media- och kulturforum.

Trots detta liknade Mekka i stort resten av halvön i moralisk förfall.

Endast ett fåtal höll fast vid Abrahams rena tro – som **Zayd ibn Amr** och

Waraqah ibn Nawfal, den senare som Khadija gick till när Profeten ﷺ fick sin första uppenbarelse.

KORANEN & SUNNAH

- [Rasism ur ett islamiskt perspektiv](#)
- [Den raka vägen](#)
- [Ahl al-Sunnahs ståndpunkt gällande den som begår en stor synd](#)
- [Sättet att Be efter den Utsatta Tiden](#)
- [Bestämmelserna om att be en obligatorisk bön före dess bestämda tid](#)
- [Fudayl ibn 'Iyād om ahl al-Sunnah och ahl al-Bid'ah](#)
- [Botemedlet för den Muslimska Ummah](#)
- [Salafiyyah är inte en ny kallelse](#)
- [Den stora massan av muslimer](#)
- [Förklaringen och innebörden av profetens namn](#)